

Doleanță

RCE

Înfig în inimă-ți tăcerea,
Precum natura cand îngheață
Să nu mai simți pe veci durerea
Când lacrimi reci se strâng pe față.

Pasesc pe frunzele căzute...
Foșnind prin liniștea sinistră
Când razele de soare scurte
M-ating pe palma-mbătrânită.

Căci dorul ce îl resimt se stinge
Si nu că aş vrea, ci ca e timpul
Să mă închin celui ce frânge
Intregul trup, suflet și visul.